

Påskdagen

Psalmer: 146:1-3, Ps118, 467, 466, L1

Texter: Hosea 6:1-3, Apg 3:14-16, Luk 24:1-12

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du som vunnit seger över döden. Hjälp oss ta till oss ditt ord så att vi kan vittna om din frälsning. Amen.

Jesus är uppstånden och graven är tom. Han är den Levande. Han finns inte att söka bland de döda. Allt har skett så som Jesus förutsagt: att Människosonen måste utlämnas i syndares händer och bli korsfäst och uppstå på tredje dagen. Det var änglarnas budskap till kvinnorna som var de första att se den tomma graven. De berättade vad de sett och hört för apostlarna och för alla andra. Apostlarna höll det först för tomt prat men sedan den Levande och Uppståndne visat sig för dem blev de vittnen som var beredda att dö för sin övertygelse - de var beredda att dö för att ge livets ord till andra fattiga syndare.

Den tomma graven talade sitt eget språk. Ängelns ord var också klara och tydliga: *Varför söker ni den Levande bland de döda. Han är inte här, han har uppstått.* Kvinnorna berättade det för apostlarna men blev först inte trodda. Men den tomma graven övertygade Petrus och Johannes, och sedan fick de träffa den Levande och då fanns det inte längre några tvivel. *Han visade sig för dem efter sitt lidande och gav dem många bevis på att han levde, när han under fyrtio dagar lät dem se honom och talade med dem om Guds rike.*

Paulus mötte sedan den Levande på vägen till Damaskus. Från att han varit en förföljare blev han ett vittne. Han skriver så här om uppståndelsens faktum: *Jag förde vidare till er det allra viktigaste, vad jag själv har tagit emot: att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, 4 att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna 5 och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv. 6 Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder på samma gång. De flesta av dem lever än, även om några har insomnat. 7 Sedan visade han sig för Jakob och därefter för alla apostlarna. 8 Allra sist visade han sig också för mig... det är detta vi förkunnar och detta ni har kommit till tro på.*

För vilka är budskapet om uppståndelsen mest angeläget?

Vi ser i evangelierna att Jesus samlade omkring sig syndare och publikaner. Det heter

i Lukas 15:e kapitel: *Alla tullindrivare och syndare höll sig nära Jesus för att höra honom. Men fariseerna och de skrifflärda kritiserade honom ständigt och sade: "Den där mannen tar emot syndare och äter med dem."* Vi ser honom förlåta synderskan som gråtande torkade hans fötter i fariseen Simons hus. Vi ser honom bota en man som var blind sedan födseln och sedan ta hand om honom sedan han blivit utesluten ur synagogan. Vi hör Jesus förlåta den lame som man firade ner framför honom genom en öppning i taket. Vi ser honom som gäst i Saccus hus. Det var ångerfulla syndare, svaga, föraktade och utstötta som drogs till honom höll sig nära honom. De starka och självrättfärdiga höll sig på avstånd. Vi hör Jesus försvara sitt handlande mot deras kritik: *"Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse, utan syndare."* Det är lätt att hitta ställen i Lukas evangelium som visar hur Jesus tar emot syndare, förlåter och upprättar dem. I det 15:e kapitlet har vi liknelserna om det förlorade fåret, det förlorade myntet, och den förlorade sonen. Lukasevangeliets nyckelvers är 19:10 där vi hör Jesus säga: *Människosonen har kommit för att söka upp och frälsa det som var förlorat.*

Skulle redogörelsen för Jesu offentliga verksamhet ha slutat med korsfästelsen och begravningen så skulle alla dessa svaga, utstötta, ångerfulla syndare stå där med skam. Då skulle de förgäves ha satt sitt hopp till honom. Paulus skriver också: *om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös och ni är fortfarande kvar i era synder.*

Men nu har Jesus uppstått och graven är tom. Hans uppståndelse är garantin för sanningen i hans ord. Hans uppståndelse är en garanti för giltigheten i den förlåtelse han lovar. Det visade han i och för sig redan under sin verksamhet. Till den lame som de firat ner genom en öppning i taket sa han: *Min vän, du har fått förlåtelse för dina synder.* De skrifflärde och fariseerna som var närvarande tänkte i sina hjärtan "han är en hädare" - för det är ju bara Gud som kan förlåta synder. Jesus visste vad de tänkte och frågade vilket som är lättast att säga: "dina synder är förlåtna" eller "res dig och gå". Men för att alla ska veta att Människosonen har makt att förlåta synder sa Jesus till den lame: "res dig och gå". Och han reste sig och gick. Jesus gav under sin verksamhet många bevis på makten i sitt ord. Men Jesu uppståndelse är en kraftig bekräftelse på att de ligger makt i hans löfte om förlåtelse för oss syndare. Efter hans uppståndelse är det också detta budskap som gått ut i världen. Jesus sa strax före sin himmelfärd till sina lärjungar: *"Det står skrivet att Messias ska lida och på tredje dagen uppstå från de döda, och att omvändelse och syndernas förlåtelse ska förkunnas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem. Ni är vittnen om detta.*

Sedan har vi dem som är bekymrade och oroliga, nedtyngda och plågade av den falska religionens alla krav. Alla religioner utom den sanna kristendomen är lagreligioner. För att bli frälst ska människan uppfylla vissa krav, lite olika vad

mellan olika religioner. Lagens religion kan aldrig stilla samvetet och ge frid och ro i hjärtat. Men Jesus har sagt: *Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar, för mitt ok är mildt och min börda är lätt.*" Han är den Levande. Han har uppstått och graven är tom. Därför kan alla som är tyngda av bördor fortfarande komma till honom och finna ro för själen. Han har lyft bort den verkligt tunga bördan från våra skuldror: våra misslyckanden med att hålla lagens krav, syndens skuld och dödens makt. Vår Frälsare lever och det ger oss nytt hopp mitt i allt som tynger oss.

Sedan har vi de sörjande. Marias och Martas bror Lasarus hade dött och blivit begravnen. När Jesus kom hade Lasarus redan legat fyra dagar i graven. Jesus sa till Marta: *"Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör..."* Lätt att säga – men Jesus visade att det fanns täckning för löftet. Jesus gick fram till graven och sa *"ta bort stenen"*. Då tog de bort stenen. Jesus ropade han med hög röst: *"Lasarus, kom ut!"* Då kom den döde ut, med fötter och händer inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade till dem: *"Gör honom fri och låt honom gå."* För oss är Jesu uppståndelse garantin för sanningen i hans ord. Jesus är den levande. Han är inte kvar i sin grav, han har uppstått. Därför kan vi trösta varandra i all sorg med Jesu löfte då han säger: *Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör...*

Budskapet om Jesu uppståndelse angår alla men blir inte till nytta för alla. Översteprästererna var förberedda på att något skulle hända vid graven. De var bättre på att komma ihåg Jesu ord än vad kvinnorna och lärjungarna var. De bad Pilatus säkra graven för de kom ihåg att Jesus sagt medan han levde: *"efter tre dagar ska jag uppstå."* Alltså säkrade de graven genom att försegla stenen och sätta ut en vaktstyrka. När sedan vaktstyrkan på den tredje dagen kom tillbaka och berättade att en ängel stigit ner från himlen och rullat bort stenen och satt sig på den, ja, då visste översteprästererna precis vad som hänt. De behövde inte skicka någon att undersöka saken. Men vaktstyrkans berättelse fick dem inte att omvända sig. Istället mutade de vaktstyrkan för att de skulle ljuga om vad som hänt. Vi ska komma ihåg vad Abraham sa om dem som inte ville tro på profeternas skrifter som vittnar om Jesus: *Lyssnar de inte till Mose och profeterna, så låter de sig inte övertygas ens om någon uppstår från de döda.* Och det hade de ju redan visat när Jesus uppväckte Lasarus. Budskapet om Jesu uppståndelse angår alla men blir inte väl mottaget av alla.

Men vi ska nämna ännu en grupp som har verklig tröst av ängelns ord till kvinnorna vid graven: *varför söker ni den Levande bland de döda. Han är inte här, han har uppstått.* Det är alla de som vandrar i dödsuggans dal. Alla flyktingar som flyr våld och dödshot. Eller alla som fått besked om en dödlig sjukdom. Alla de som närmar sig livets slut. Alla som vet att de vandrar i skuggan av döden. Budskapet att Jesus

uppstått kastar nytt ljus över den 23:e psalmen. I och för sig tror jag att vi alla läser psalmen med Jesu uppståndelse som ett underförstått faktum.

I det sammanhang där Jesus identifierar sig som den gode herden, i Johannes 10:e kapitel, säger Jesus att han ger sitt liv för fåren. Han gör det av fri vilja. Han har makt att ge sitt liv och han har makt att ta det tillbaka. Han visade att han hade makt att ta det tillbaka när han gick ut ur sin grav på tredje dagen. Vi vet att Jesus är den Levande. Han uppfyller sitt löfte att vara med oss alla dagar så att vi aldrig behöver vara rädda, inte ens om vi vandrar i dödsbyggans dal. Hur det än går för oss så vet vi hur det ska sluta. Vi ska få bo med honom för evigt i Herrens hus.

Budskapet om Jesu uppståndelse är ett glatt budskap, på allt sätt värt att tas emot av ångerfulla syndare, de betungade, de sörjande, och de som vandrar i skuggan av döden. Trots allt vi har mot oss kan vi glädja oss, ha frid och ro i själen. Han har gett oss en framtid och ett hopp. Amen

Låt oss be!

Vi tackar dig Jesus för din ärorika uppståndelse som försäkrar oss om förlåtelse och liv. Hjälp oss att ta till oss ditt ord så att vi lär känna dig bättre och får en starkare tro. Hjälp oss att leva tryggt i medvetande om att du är den Levande som är med oss alla dagar. Amen.